

TN
1973

Nu har
den
kommit!

Den ni
långtat
efter hela
året.

Den inne-
håller allt
det ni
väntat er,
förstås.

Men också mycket som ni
inte väntat er. En lagom
blandning av skämt och
allvar. Sommarens träff
har naturligt

vis gett redaktörerna många uppslag.

En God Jul och Ett Gott Nytt År

önskas Er alla av den sittande

huvudredaktionen:

Sven Jansson chefred.

Jug-Marit Svendsdotter
förläggare och tecknare

Jugemar Svensson
idebläckare, tryckfelnisare
Lars-Ovi. Svensson
censurkef, tryckare

GODD JUL

Tronskifte

ÅRETS NUMMER AV TROLL-
ENS NYHETER kommer und-
er ny ledning. Förra
chefredaktören Nils
Holgersson har nämligen
heppat av posten
som VD mm. Den förklaring
han avgivit är att
han genom höstens val
har fått så många nya
uppdrag att han ej ser
ha tid att sköta
den krävande uppgiften
att vara chef för TN
Det rykte som gör gäll-
ande att han använt
sin ledande ställning
inom tidningen som
språngbräda för sin
politiska karriär till-
bakavisas av honom själv
mycket bestämt. TN ber att
få tacka sin avgående VD
mm för det uppoifrände
arbete han nedlagt men
hoppas dock att få se
honom som oavlönad med-
arbetare även i fort-
sättningen.

UNDERTECKNAD SOM FÅTT
överta chefstolen lika
öväntat som plötsligt
hälsar alla gamla och
nya läsare välkommen.
Jag hoppas ni skall
vara nöjda med årets
upplaga. Tyvärr kan

nygg tidning som van-
ligt. Tidningens tryck-
pressar börjar bli ned-
slitna (något för TN:s
kassör att grubble över)
och dessutom saknar jag
den rutin som behövs.
Jag skall i detta av-
seende försöka bittra
mig till nästa år. Tid-
ningens politiska in-
riktning kommer natur-
ligtvis att präglas av
min egen. Nämligen den
moderata centereocialis-
tiska kommunistlibera-
lismen (x) Med dessa
ord överlämnar jag tid-
ningen i er hand och
hoppas ni blir nöjda.

Redaktionen önskar er
en GOD JUL och ett
GOTT NYTT ÅR

Sven Ivarsson
chefred.

Vill ni skicka mera
annonsera

1

TN

ÖPPRET BREV

fill Jerker Algotsson

Nänämensan du Jerker,
nu högg du allt i sten.

Du tycks ha bra lite
hum om nativiteten
bland sorkar. Vi får
ju ofta besök av tom-
ten Jakob (inte bara på
julafton) och han bru-
kar berätta om saker
och ting som händer.
Han har ju även insyn i
den där blaskan Trol-
lens Nyheter. Han ta-
lade om att du skrivit
att min hustru Alfilda
fött 44 sorkbarn på 11
år.

Du milde tid vilken
produktion, 44 stycken.
Vi höll faktiskt på
att skratta på oss när
vi hörde det. Du bru-
kar nog aldrig lyssna
på Nils Lindman. Gjorde
du det så hade du ve-
tat att du skulle ha
satt dit åtminstone ett
halvt dussin nollor
efter 44. Då hade du
närmat dig sanningen.
Men du höftade väl till
efter "ditt mått mätt"
kan jag förstå.

Så hade du även skrivit
något om att några sor-
kar hade "dött av rätt-
gift som människor hade
lagt ut". Det skulle
jag ha sagt. ALDRIG!
Vem skulle ha lagt ut
sånt här i Sorkasien?

Murklan och guben ger
oss allt vi behöver för
att göra vårt liv dräg-
ligt. Vi får massor av
lektyr och karbid, så
vi har till både lyse
och grävmaskiner.

I höst fick vi även en
massa olja. Men jag
undrar om den är så
värst miljövänlig. Den
luktade så konstigt.

Men något råttgift
har aldrig förekom-
mit. Något så skumt
befattar sig ingen med
här. Öppet och ärligt
sätts råttfällor ut
av Murklan, betade med
de ljuvligaste läcker-
heter. Är det då nå-
gon sork eller råtta
som tröttnat på li-
vet, så är det bara
att gå till Murklans
fälla och ta av en
sista läcker munsbit
och så ...klick, så är
det gjort, enkelt och
smärtfritt.

Grannens katt stod det
något om också. Det
kan jag hålla med om,
för den där Kalle Me-
lin går och stryker här
så gott som varje dag.
Ibland sätter han ner
sina klumpiga tassar i
våra hål och viftar med
dem, som om han hade
något viktigt att med-

dela oss. Men sånt går
man inte på. En dag
stack han ner hela sin
äckliga nos i ett hål
så att alla morrhåren
hängde där i taket som
en ljuskrona. Alfilda
var kvickt framme med
saxen och tänkte klippa
av hela härligheten,
men hann inte få mer än
ett enda strå. Det spa-
rade hon och hade det
att prova om potatisen
var kokt. Det gick bra
första dan, men så blev
det lite potatis över
och dagen efter "slog
hon på stort" och gjor-
de stekpän. Men då fick
vi diarré hela högen så
vi höll på at stryka
med. Bara för ett enda
hårstrå, Tvi Vale!

Det finns så mycket
vedervärdigt för oss
sorkar så inte behö-
ver någon ljuga ihop en
massa. Håll dig till
sanningen, Jerker.

broder

Fabian Sork

En bortrationaliserad
redaktionskatt har
ordet

Nu har jag tagit ordet och vill uppmana alla läsare att läsa detta brev. Ja, jag ska säga det, att det är den dumaste redaktör vi har fått i år Sven Ivarsson. Tacka vet jag redaktören vi hade förut han var nog bäst han. Han kunde i alla fall teckna själv, men den här redaktören han påstår att hans dotter har gjort teckningarna fjantigt alltså! Han har tagit alla teckningar från andra TN:s jultidningar. Så hela tidningen är en stor bluff. Ja det skulle inte förvåna mig om han stal någon teckning till den här sidan också.

Jag var utsedd att vara redaktionskatt men så såg nog redaktören när jag skrev dessa rader och då fick jag flytta till fosterföräldrar i Töva utanför Sundsvall och redaktionen flytta till Ljustadalen på andra sidan stan. Men jag ska inte klaga jag trivs fint där jag är nu och så slipper jag känna mig ansvarig för vad som händer på redaktionen. Inte har han lärt sig att stava den här "Sven Ivarsson" heller han glömmar bokstäver och sitter med ordlist för att kunna skriva tidningen

Tack för ordet

Prins Nirre

Jag har varit med om många och konstiga flyttningar. Men aldrig som denna. Det första vi flyttade var naturligtvis TV:n. Vi låg på golvet och såg på TV de första kvällarna. Vi satt på pappkartonger vi åt på pappkartonger ja, vi nästan låg i pappkartonger. Så kom gramofon och toalettpapper, för toalettpapper måste man ju ha nästan jämt. Så kom köksbered och stolar. Bestick, glas och tallrikar var det tydligen inte så bråttom med. Nä, jag förstår mig då inte på den där Ivarsson. Han var ju boss och skulle sköta det hela, och då förstog man ju hur det hela skulle gå. Det sägs att han ska göra TN i år också så då vet man vad man har att vänta sig.

Lars Ovessen

DET SÄGS.....

- att Sverker Henriksson blev grön även i ansiktet när inte Torbjörn blev statsminister.
- att Jerker Algotsson nu äntligen har flyttat
- att Nils Holgersson nu har tänkt att det ska bli någon dj---a ordning i kommunfullmäktige i Trollhättan.
- att Algot Olefsson nu äntligen bestämt sig för att ta hem ett lass ved

av Arre Alerot

" - - - men oktober, november och december äro grå"

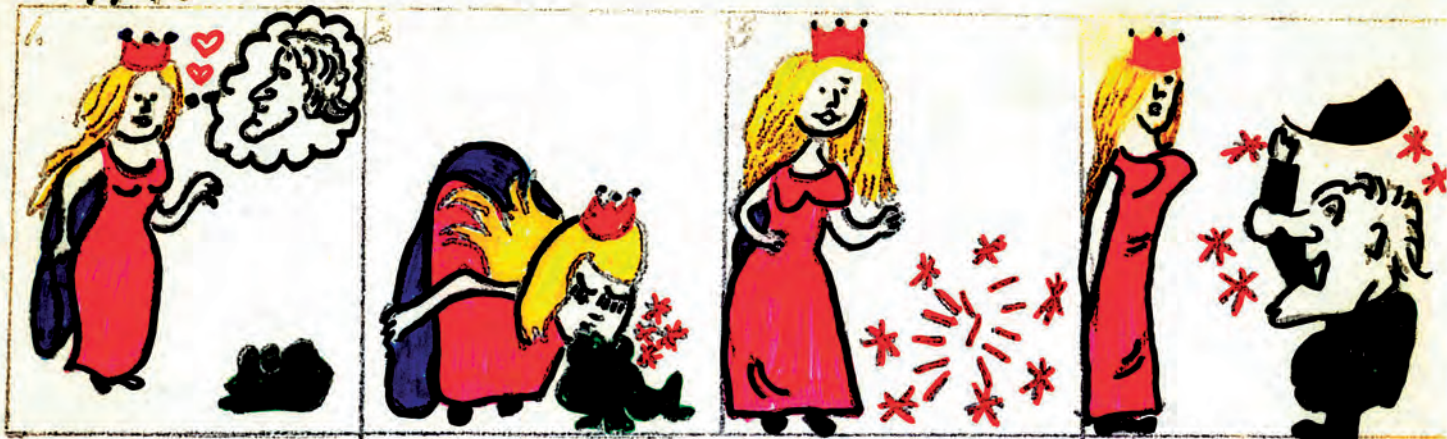
Är de så grå egentligen? Titta ut här i söderfönstret på Stranna en dag i slutet af oktober. Det enda som är riktigt grött är potatis- och grönsakslanden som ligger tomma, skövlade på sin skörd. En och annan ogräsväxta finns kvar även här och försöker ge lite färg och liv åt den grå jorden. Gårdsgården är ju grå, men det skall den vara, annars är den inte en fastbandhage.

Fruktträden står nästan kala, men några gula och rostbröda löv hänger ännu enqvist kvar och skimrar vackert i det mätta solljuset. på deras grenar de granna nötskrikorna sina hållplatser, i sin livligasthytteltrafik mellan skogen och byns gårdsplaner. Överallt hittar de något riktigt som måste gämmas långt in i skogens tätaste granar. Kan de minne hålla reda på var de har sina skafferier när den bittra vintern kommer? Det låter otroligt, men lär vara sant. Granna är de att se på, som biembuketter, när alla andra blommar är borta. Inte alla - några penceer finns ännu kvar och demonstrerar mot fresten med sina glada färger, nästan klarare nu än på sommaren. Vist finns det färger även när dotterfrunna blommorna är borttagna och rosorna sova i

sina graniebäddar. Nog finns det färger. Titta bara på nyponhåcken som ännu har sina blad kvar, lysande i grönt, guld och koppar, för att inte tala om de stora granna nyponen, som ännu kvar för fåglarnas skull. Fåglarna ja! I gräsätten finns ännu någon enstaka vackrösboll kvar, där grönsiskorna hänger och klänger och plockar i sig de begärliga fröna, en och annan blåmesubusa skyntar här och där, massa av taigokar pilar omkring och deras vita kindfläckar lysa som små hoppande lågor i det gröna gräset. Olvenbuskens här ser frestande läckra ut där de hänger som genomskinliga röda droppar på de nakna grenarna. Kaprifoliorankerna vid bron är helt översållade med röda bärklasar och de gulnade bladen håller sig enqvist fast trots frest och blåst.

Tibastbusken skimrar i brunilla färg, överfull som den är med blomknoppar, färdiga att spricka ut redan innan vinterns snö har snöit borta. Sommarens övervåldigande blomsterprakt är borta, men allting vickar om en ny våd, en ny sommar. Och så kommer en vordig tanksmygande: skall vi få vara med och snöta den? Skall vi få vara med och plocka bort rosornas graniebäddar? En en gång få se de första vårblommorna, snilla, cirkus och pärlhyacint väckas av vårsolen? Osökt kommer några strofer ur en sommarvisa i tankarna
 "Nu är det sommar, vem vet om blommor, för oss uppåpina te nästa vår."
 Men säg ej att hösten är bara grå, även den har sin skönhet och understen av förväntan.

Uppfylld önskan?

1	F	2	R	3	I	4	F	5	F	6	R	7	A	8	N	9	S	10	K
	R	K	11	S	O	L	E	N											
	A	12	F	13	O	T	O	S	K	E	N	A							
14	G	A	M	B	15	D	A	V	16	I	D	R							
	E																		
17	S	K	18	O	L	A	T	R	19	K	20	Y	L						
	P																		
21	D	S	T						22	P	I	R	S	23	R				
	R																		
24	T	O	M	T	E	B	E	S	25	O	K								

Lod rätt:

1. Är många i syskonskaran bra på
2. Hjälporganisation
3. I skolan
4. Gammalt pålägg
5. Humorist
6. Byrå
7. Spelades mycket på träffen
8. Rikstelefon
9. Naturkatastrof
10. Fick många till träffen
11. På is vid tö
12. När det regnar småspik
13. Pronomen
14. Flicka som gillar spö
15. Ej
16. Högg jag åt Mossberg
17. Skall man ej bygga hus på
18. Vilt som flyger omkring
19. Är du kanske med julstöket
20. Töt
34. Form av kristaller

Våg rätt:

1. Lös
3. Blixthjus
9. Av sådan börd är kungen
21. Stor planet
22. Är Murklan rädd om
23. Asätare
24. Spelade harpa
25. Har Skure gjort sig av med
26. Sulknarr
27. AH förvara i
28. Fiskmat
29. På
30. Tillverkas av massa
31. Arm i hamn

~~SVEDE BÅLÅR~~

32. Jubilerade i sommar
33. Väntar vi nu

FABIAN SORK SITTER KVAR
SOM ÄLDERMAN PÅ STRANNA
av

Jerker Algotsson

"Jag sitter kvar, eftersom en klar majoritet av inbyggarna i sorksamhället har gett mig sitt stöd."

Det är gruvmaskinist Fabian Sork, älderman i sorksamhället på Stranna som säger detta till Trollens Nyheter:s utskände.

"Vi var fem kandidater som ställde upp vid röstningen om älderskaneplassen. Då undanvar jag helt naturligt ett par, tre extrema typer, som egentligen inte alla hade med valets utgång att göra desabättre, säger han.

"Utav alla röster som avlämnades vid valet fick jag nästan hälften, medan de övriga fyra huvudkandidaterna delade på resten."

"Vad är det då som gjort dig så populär i sorksamhället?"

"Den frågan är egentligen fel ställd. Det är inte alla så att jag som person är populär. Det är min ideologi som så många sorkar ställer sig bakom. En ideologi som jag ärvt från far och farfar, som också båda varit älderman före mig. Du förstår att vår släkt har innehaft äldermannplatsen i sorksamhället under de senaste 40 åren. När så ser också vårt samhälle lite annorlunda ut i dag än det gjorde för några sekel sedan."

"Naturligtvis ser det annorlunda ut. Men det är väl bara den

naturliga utvecklingen som spelat er i händerna."

"Jo, många försöker nog

Älderman här, hade fått överlämna klubban till sina efterträdare i rakt nedstigande led, skulle säkerligen "den naturliga utvecklingen" bara lett till att herremansgrupperna fått det bättre och det stora sorkproletariatet stått kvar där det var."

"Kan du ge några exempel på vad du och dina förfäder åstadkommit?"

"Ja, det är åtskilligt det. I stort kan jag väl säga att vi försökt fördela sorksamhällets gemensamma tillgångar på ett riktigt sätt. Inte som förut då de rika fick ännu mer och de fattiga blev utan. Så sent som på 40-talet var det bara tio procent av alla våra ungdomar som hade möjlighet att fortsätta studera efter folkskolan. Beror på att de gamla styresmännen inbillade sorkproletariatet att begåvning och en fet plånbok hörde ihop."

"Genom en omfördelning av resurserna ges idag alla ungdomar möjlighet till en ordentlig utbildning. Och det finns många linjer och yrken att välja på."

"Annat som vi har ordnat är ordentliga pensioner för de äldre."

forts. på sid. 7

VART TOG
PAMPARNA
VÄGEN ??

Från olika håll - särskilt Trollbättarna - har det ständigt talats om pampar i olika former. Inte minst har ordet kommunalpampar ofta kommit till användning. Och alltid har ordet använts i negativ betydelse.

Men på senare tid har plötsligt detta snack upphört. Nu talar man i stället i hovsamma ordalag om kommunala förtroendemen. Kan denna förändring möjligen ha någonting med senaste valet att göra?

Är det namnen på fullmäktigeledamöterna som avgör om dom är "pampar" eller inte. I så fall är det alltså

God Jul

Plockside 1

AFFÄRERNA

GICK BACK

Det var stor glädje bland varuhusdirektörerna i Borås i storm. Särskilt hos Elias och Josefsons. Man hade nämligen fått veta att Anders Åkesson s fru skulle besöka staden, och ryktet talade om att fru Åkesson var tebig i varuhus. Hon brukade tillbringa långre tid där, än hos den familj som var värd för besöket. Innan besöket var över hade omöjligt varuhusdirektörernas mangiper rasat ner åskalligt. Det visade sig nämligen att fru Åkesson tyckte om att rusa runt i varuhuset och rev och slit i allt hon såg. Men några år blev det inte. En blus för 3,40 och en klänning för 8 kr var vad hon hade inhandlat efter fyra dagars iv och slit, på flera varuhus fick hon därefter ta in trafolk för att spyga till efter "syrlandstrombens" stöpel.

...are, numade varuhusdirektörerna efteråt. Ni kan handla på EPA i Indikevall. Där har den i alla fall inte så mycket att riva i

forts. från sid. 6

FABIAN SORK

Frå sjukhusvistelse för alla och ett synnerligen lågt arvode vid läkarbesök samt ett maximerat pris för medicininköp. "Vidare har vi en väl utbyggd socialvård, Åldringevård i olika former, barnstugor och lekolor, fritidsgårdar och mycket mycket annat. Och på alla dessa områden fortsätter utbyggnaden". "Om nu någon annan av kandidaterna fått Ålderstannaplatsen. Menar du då att alla dessa förväner för sorkarna dragits in". "Nej, det menar jag inte. Men jag påstår att reformarbetet hade stoppats upp. Och vi hade förlorat en massa år i onödan. Det har detta samhälle inte råd med". "Du är alltså helt nöjd med årets väl?" "Nej, det är jag naturligtvis inte. Jag är besviken på det stora sorkproletariatet. Att så många dragit sig över mot de feta plånböckernas företrädare beror på att ge genom vår ideologi fått det så bra. Och plöteligt glömmor helt sitt ursprung. För oss, vare ursprung är proletariatet, finns bara ett väl för att nå någonstans. Att driva frågorna efter vår gamla ideologi; En för alla och alla för en, slutar ålderman Fabian Sork på stranna och lägger in en riktig "paj".

ATT SKAFFA

Jag frågade min son härom kvällen om han tyckte det var svårt att skaffa sig vänner. "Nej," svarade han. "Varför skulle det vara det". Hur gör du då, undrade jag när du skaffar dig en vän. "Enkelt", sa han. "Tänk dig när man kommer från skolan släpande på skolväskan full av tunga böcker. Ja så får man se en stor sten som ligger på vägen

samtidigt som man upptäcker att man har ett snöre i fickan. Man binder fast stenen i ena ändan av snöret och skolväskan i den andra. Sedan går man till närmaste sjö och slänger hela skiten i sjön. Den stenen får man ju till vän för hela livet, eller hur, va?!

Nils H

En fröjdefull Jul

Murklan - butiksråtta?

En gråkall blåsig dag i juli 1970, satt jag på järnvägstationen i Narvik och väntade på ett tåg. Egentligen skulle jag ha varit ute och "gjort stan" det var ju därför jag var där, men vädret var sådant att man hellst kröp under tak om det var möjligt. Det kan vara bitande kallt i Narvik t.o.m. en julidag. Det var många som tyckte det, ty väntsalen var full av folk, mest ungdom

och alla luttrade och frös.

De flesta ungdomarna hade packningar som de slängt ifrån sig på golvet och satt eller halvlag på. Några rökte, andra åt frukt godis eller smusade på smörgåsar. Självy hade jag lyckats få plats på en bänk vid ett litet bord. Bredvid mig satt en pojke i 18-årsåldern. Även han satt och åt, men på något så ovanligt som torrfisk, sådan som vi brukar äta till jul. Med stor begärlighet och energi gnagde han på den benhårda fiskbiten. Ben och skinn lade han ordentligt i askfatet på bordet. Det såg gott ut när han åt jag har själv brukat smaka av den torra julfisken när jag var yngre och som barn hade jag rätt av begär efter den. Som jag sitter där och betraktar honom i smyg rinner ett barndomensminne i mina tankar - - - Jag

var väl tio år, alltså för omkring 60 år sedan. En dag i november står jag och min blottis Hilma i Burmans handelsbod i Knänger och väntar på "vår tur". Det är många före. En hel hop karlar står framme vid disken, pratar, skrattar och skojar med frun som äger affären. Hon försöker fresta dem att köpa både ett och annat, som de inte tänkt. Hon prisar sina varor och talar om hur praktiska de är och framför allt billiga och så är det ju snart jul. Hon har visserligen varor inne och vet hur kunderna skall tas. Gubbarna bråkar och skäller ut varorna, prutar när krona här och några ören där - och köper - om inte för annat så för att visa de andra, "att här finns resurser". Det är långt fram på eftermiddagen och två fotogenlampor

sprider ett dunkelt ljus över disken, men i skumrocket haken breda ryggar, vadmalisbyxbakar och snorläderstövlar står två små flickor och väntar - väntar - . Det fanns inte brödska i butikerna på den tiden. Det står en pinnstol där, för gamla och trötta kunder att vila på. Just nu sitter ingen där, för nu använde den att skylta med lut-fisk på. En stor knippe ligger där ombunden med snören. Tänk om man kunde köpa en bit att äta på hemvägen. Men det går ju inte. Det blir att vänta till "sätta tiden", då får man alltid en bit att gnaga på innan mor lägger den i blöt. Men ögonen dras gång på gång till fiskknippan. Och en liten hand också.

forts. på sid 9

Murklan - butik--

Det är väl inte farligt att känna på den -, Men vad är det här? Sannerligen är det inte en bit som lossar" och "

er lösgit - sätter fast bara med lite skinn - biten ryms nästan i handen - och handen sluter sig hårt om fiskbiten och drar lite - och i skyningen bakom de breda ryggarna åker en torr fiskbit hastigt ned i en kappficka - Ingen såg den lilla råttan. Två små flickor fick handla till slut och på hemvägen delades "Stuldgsdset" systemligt. De åt och tyckte det var gott, trots att samvetet strödde några herrar malört över måltiden. Ingen blev väl lidande på detta "brett" men det kändes underligt när händelsen plötsligt dök upp i minnet. Lite skannat kanske?

Men nu blev det ju spaltfylld i TN och det kan vi tacka en "butikarätta" för som heter

Murklan

En glad Olovsson

"Skratta åt din egen dumhet ibland"

sa

Ivaros

I år blir det inte mycket från Knutebo, men några rader må jag få med. Det var så att jag träffade Ivaros en dag då jag var ute på min vanliga motionspromenad. Vi möttes på en backväg i Forsaskogarna. (Även Ivaros motionerar flitigt numera.) Vi började förstås prata om Trolleyskingarna. Han var inte riktigt nöjd med dem. Han hade hört att trots hans varning i förra numret av TN, så hade några vid årets träff hängt med mangiporna och börjat leta efter slankrypare i de frågor som de inte kunde svara rätt på vid frågetävlingarna. Han var riktigt ledsen och nedstämd. Så nästan lite gammal ut tyckte jag. Men som tur var hade jag ett fotografi i fickan som kom att muntra upp honom lite. Vår lilltente Glutte fick en kamera i julklapp förra året och den använder han flitigt i sällras omg. Han

sig med på träffen till Alnäs och kamreren hade han med sig. Kortet som jag hade i fickan hade han tagit på Lars Olovsson, just då han hade fått en fråga om lanternor och styrbord och bakhord. Alla trodde ju att det var en enkel fråga för honom som varit på sjön och t.o.m. gjort luppen vid flottan. Men Olovsson satt där och bara flinade. Han visste inte ett dugg om det där. "Det har jag aldrig lärt mig", sa han och så skrattade han så att tårarna trillade som årtor och just då knäppte Glutte. Det var ett riktigt lyckat knäpp. Det tyckte Ivaros också. "Det är så det skall vara" sa han "Man skall kunna skratta åt sin egen dumhet, då när man bra och allihop får roligt". Hälsa mina Trolleyskier att den linjen skall den fortsätta. "Han såg mycket yngre och spänstigare ut då vi skildes.

forts. på sid 10

Nu har jag framfört
hälsningen och så
skickar jag kertet
med. Tycker att det
borde få komma in i
tidningen.
Med det önskar jag
och min familj er
alla

En God Jul

Jakob Knutebc

Om ni är snälla
så kommer jag
om en stund

VÄCK HUNDEN

Nu måste jag om mig själv
få skryta
men för det ni läsningen
ej behöver avbryta.
Jag måste väl ta en
att jag är en hund
som enligt husse och matte
är go och rund.
När klockan på morgonen
ringer
då jag upp i sängen
springer
Nu snart matte repar att
husse skall vakna,
men då han vänder sida
och tänker nog bit na".
Nu måste jag husse väcka
annars
kan han sig en timme
sträcka.
Nu jag skällt i fem
minuter
medan husse ligger där
och "njuter".
Förut jag slicka honom
i syna
men då han gånne sig
nästan under dyna.
Nej, det är nog bäst att
sitta bredvid sängen
annars kan han kanske
däng' en.
Det gäller att ej sluta
"gapa"
då kommer han ej upp
denna "apa"

Kallar honom apa när jag
blir förbaskad
han skulle nog i sängen
med is bli vaskad
Nu en fot han satt
på golvet
men jag kan ej sluta
"gapa" för det.
För då han senar om igen
min lilla "vau" Morr Morr.
Men ee, han sitter opp
och på skällandet är det stopp.
Kläderna kommer så
sakteliga på
men jag har väl gjort
det bra ändå?
Nu kan jag springa ner
och vänta på att något öker.
För snart får jag gå ut
en nästan omöjlig väckning.
är åter slut
Det är matte som lärt mig
husse väcka
jag förstår, hennes röst kan
ju inte räcka.
Fast jag på husse
skäller så,
tycker han om mig
ändå.
GOD JUL och GOTT NYTT ÅR
jag, husse och matte er alla
läsare önskar får.

"SVARTIS"

T N

→ alltid ↓

På hugget

DAN FÖRE DAN FÖRE DOPPAREDAN

av
BIRGITTA MALMQVIST

Mamma Märta stod i köket och diskade. Hon stod och tänkte på vad hon skulle göra sedan. Först skulle hon städa undan lite, för hon hade ju redan storstädat. Sedan skulle hon ta en bra bok och sitta och läsa den i den sköna fåtöljen, som hon knappt hunnit sitta i nu mitt i julstället. För nu tyckte hon att hon behövde en liten stunds vila. Två-åringen Tomas hade hon lagt så att han kunde få sova i lugn och ro, nu när alla de andra stora barnen var ute.

De stora barnen var Eva 16 år, Peter 12 år, Lena 10 år och Petra 6 år. Eva, Peter och Lena var hos kompisar. Och Petra var med morfar och handlade. Och Lasse, hennes man var på arbetet. Han slutade inte förrän vid 7-tiden. Han jobbade på det enda varuhuset i stan, men fastän det var lördag så jobbade han så länge. De skulle ha något möte. Men ändå tänkte Märta, vad dumt att ha det på en lördag. Hon tappade ur vattnet i diskhon och terkade ren diskbänken. Sedan tog hon fram dammsugaren och började städa. När hon var klar tog hon fram den där bra boken som Lasse hade köpt till henne i går. Lila Perla och lyckan, hette boken, det var en Sigge Stark-bok. Hon älskade de böckerna. Sedan tog hon den blå filten och satte sig i den sköna fåtöljen med filten om benen, som hon vikt upp under sig. Hon började läsa, och alldeles när hon hunnit dit där Holger kom hem från måklaren han som skulle sköta affären med sommarstugan, så ringde det på dörren. Hon gick och öppnade förtvå, men det var ingen där. Konstigt, tänkte hon jag tyckte precis att det ringde. Hon gick och satte sig igen. Men hon kunde inte läsa, hon satt och funderade på vem det var som hade ringt på dörren. Ah, tänkte hon sedan, det var väl några barn som skulle skoja med mig. Just när hon tänkte det ringde det på dörren igen. Hon gick och öppnade igen.

- Goddag, jag undrar bara hur mycket klockan är, sa den minsta lilla tontegubbe Märta någonsin sett.
- Ja, vänta lite, sa Märta, och gick för att titta på klockan. Klockan var några minuter i fyra.
- Den är snart fy., men vänt tog den lilla gubben vägen, sa Märta. För den lilla tontegubben var försvunnen. Märta såg en liten röd luva försvinna i trappan. Hon sprang efter för att se om det var han. Men i stället såg hon Lena och Karin, hennes kompis, sitta i hissen. De bodde ju i ett höghus på sju våningar. Lasse och Märta och deras familj bodde på sjunde våningen. Lena och Karin hade tydligen fastnat, för man såg bara deras huvuden. Märta sprang fram till hissen och ropade på Lena.
- Ja, svarade hon, oh, det är mamma. Mamma, hjälp oss ut, vi har fastnat. Märta sprang in igen och ringde till vaktmästaren. Han lovade, att komma så fort han kunde. Märta gick in till Tomas för att se om han fortfarande sov. Men han låg vakn och pratade med sig själv. Hon tog upp honom och gick ut till Lena i hissen.
- Vaktmästaren kommer snart, sa hon till Lena och Karin, titta Tomas, titta där är Lena och Karin. De har fastnat i hissen. Hon stod och pratade så där med flickorna och Tomas så flickorna inte skulle bli rädda. Till slut kom vaktmästaren och gick upp en trappa till vinden.

forts. p. sid 11

där hissekontrollen låg. När han var klar kom han ner och bad Lena trycka på 7:an. Hon gjorde det och med ett ryck startade hissen och kom upp den bit som fattades. Lena och Karin flög ur hissen. Så lyckliga var de att de var ute igen. När de kommit in i lägenheten och fått lugna sig lite berättade Märta om den lilla ten-tegubben som ringt på dörren. - Det var kanske en sådan där teute som finns i Tomas bilderbok, sa Lena. Märta gick för att hämta boken som Lena talat om. När hon slog upp den och såg bilderna i den så tänkte hon, det var ju så här han såg ut. Hon satt en stund med Tomas i sitt knä och tittade på bilderna men när hon slog igen den var det en ten-tegubbe som vinkade till Tomas. Fast det såg bara han och han blinkade tillbaka i samförstånd. Man kan aldrig veta vad barn gör när de skall sova.

GOD JUL

TN

tidningen

På hugget

ARBETLÖS!

Ja nu tänkte jag skriva om hur det känns att vara arbetslös. Ja, ni ska inte tro att det känns roligt. Kanske man skulle ta ett jobb som teute eller kanske som julgran. Eller nu vet jag, jag ska ta ett paket och slå in mig själv som en julklapp. Så kan jag skriva ett rim som låter så här.

Här kommer en klapp till Herr och Fru. Så ni slipper göra det ni inte vill nu. Jag kan laga mat, diska, städgagnslappa, sy och lappa. För de sakerna har jag lärt mig av min mamma och pappa.

Jag är snäll och hjälpsam. Det har jag lärt mig ensam. Tycker ni det samma som jag skrivit ovan. Ska jag försöka jobba som bara F-N.

Birgitta Malmqvist

Det sägs....

- att Kalle Fureskog numera också använder rep och täckning över lasten.
- att Stig Pettersson här en dag lyckades fånga en fluga, den var trött.
- att Lars Olovsson tänker fylla 50 även nästa år.
- att Anders Åkesson har tänkt kontakta expert på Alnö för sitt trappbygge.
- att Anna Kristinassen har åkt fast för fortkörning. Med gräsklippare.
- att Mirklan sitter på en stol under alan och mumlar, "Kom hit och rör den om ni törs".
- att det i Sverige inte finns så flytetade corkar som på Stranna. Den är smorda.
- att det visst ska bli en träff någonstans med en massa underliga syskon nästa sommar.

Fars julklappsdröm

I år tänkte jag fixa julklapparna i god tid. Jag började redan i oktober att planera. Först räknade jag ut hur många julklappar det behövdes och jag kom till 25 stycken. Oj oj oj 25 olika saker. Åt gumman blir det förstas nattinne - - - nej visst ja det fick hon i fjol. då blir det förklästyng i år. Men åt alla de andra? Ingen fara, tänkte jag, på kensom finns det grejer. Bara köra runt med kameran och plöcka. Men hur komma dit? Inte kan jag gå, inte kan jag åka cykel. Om jag skulle ringa och be Emil? men han har så snött en tid. Det här var ett svårt problem. Jag grubblade hela dagarna på det och till slut även på nätterna. Jag blev sömlös och räknade jag samma någen stund så drömde

jag om dessa gröners julklappar. Det var ett elände! Men så en dag när jag satt vid min kära radio, råknade jag få höra ett ord som löste problemet direkt. Som en blist. Obligation var ordet. Jag köper en av 1973 års obligationer, dragnings den 27 nov. Sagt och gjort. Dagen därpå skickades en rekvisition med post-Svea och så var det problemet löst. Men nu blev det ett annat problem som stack upp huvudet. Högsta vinsten var 400,000 kr och någon annan vinst var det väl inte värt att räkna med. Hur skulle jag fördela den så det blev någorlunda rättvist? Ja så blev det att ligga vaken och grubbla igen. I sängen - om jag sov nån gång - så dansade dessa siffror ringdant med många turer för mina ögon.

I mitten av november alltså några dagar före dragningen, hade jag fått ordning på det hela. Mina barn skulle förstås ha mest 15,000 var, barnbarnen får 10,000 och barnbarnsbarnen får 3,000, resten skall mor och jag ha. Äntligen kunde jag pusta ut. Nu var det bara att vänta på dragningen och dragningslistan. När den dagen äntligen kom, putsade jag glasögonen en gång extra och började gå igenom listan. Jag gick igenom den en gång och en gång till, men det var besynnerligt - - mitt nummer var inte med. Siffrorna stämde inte, inte på långa vägar. Gissa om besvikelsen blev stor. Som jag har jobbat med detta och så stå där tomhänt. Ja inte riktigt - - obligationen har

Plockside 2

FÄLLDIN MESSAGE CHANSER

Torbjörn Fällidir hade världens chans att uppfylla en livdratsönskel av sina väl-lärten, men även den chansen missade han. Det konstaterades att lämnstidningen Öster götland borde ha en verkställande direktör. Och underhand-lingar fördes på toppnivå. Men Fällidir är lyte bonne för in-tet.

- Yrtingarna ska jobba fyra soluppgång till solnedgång och under den mörka årtiden minimum 12 timmar, hävdade han. Precis som alla bänder före honom.

Därför ordnade han så att chefredaktören och verkställande direktören fick bli samma person.

Den utvalde, som tidigare varit någorlunda fackligt medveten, full undan i sin på-tringade lojalitet. Smt bänderna och tog jobbet.

Och Fällidir - som rå- kat ut för tungårta efter valet - har kunnat inte åstadkommit ett enda av de 100000 jobb han skulle skaffa - Det var tur att jag inte blev statsminis- ter, lär han ha sagt. Det är så lungt och skönt på färfarmen...

God Jul

VAD STÖSS DOM BLEVI

Lars Olovsson har fyllit ett halvt sekel under det snatt tilländalupna året. Han reste bort till fiske på västkusten för att slippa all uppståndelse. Det hjälpte nu inte. När han kom hem hade han ändå presenter i mängder. Även syskonen hade skickat en liten gåva. Olovsson måste kosta på sig tryckning av tack-kort och sända ut till alla uppvaktan-de.

Men vad stöss en del måste ha blivit. In-te minst deras res-pektive som förväntat utbrast;

- Har du uppvakttat Lasse ????????

forts. från sid 13

Fars julklapp - - -
Jag ju kvar och det blir ju flera drag-ningar och flera jul-ar. Det är ju en tröt och ni måste väl medge att det var en storslagen tanke - en julklapp-dröm i kvadrat. Med detta vill jag önska er alla
EN GOD JUL

Far

BÖN I DECEMBER 1973

Stora schajk som är i öknen helgat varde ditt namn tillkomme din olja sått ditt pris såsom i Orienten så och i Sverige Vårt dagliga oktantal giv oss i dag och förlåt oss vår tidigare politik såsom vi förlåta dem som stulit och roffat

från oss och inled oss ieks i rensenering utan fräls oss ifrån söndagestopp ty hansen är din och fyndigheterna i sultanens empires och den heliga energins namn
AMEN

BÄNKÅSTONTEN

Jag vet inte om det var av snällhet som Sven Ivarsson och hans familj flyttade Men nu har jag och min familj flyttat in i Östas i alla fall. Så tror de att de ska bli en sån där stuga till som-margäster så hugg dom i sten det kan jag leva. Men å and-ra sidan så får vi ju ingen julgrüt och skinka, om inte Erik Dahlström kommer upp med det åt oss, men känner jag Erik rätt så kommer vi nog att få ganska bekvämt här. God jul önskar

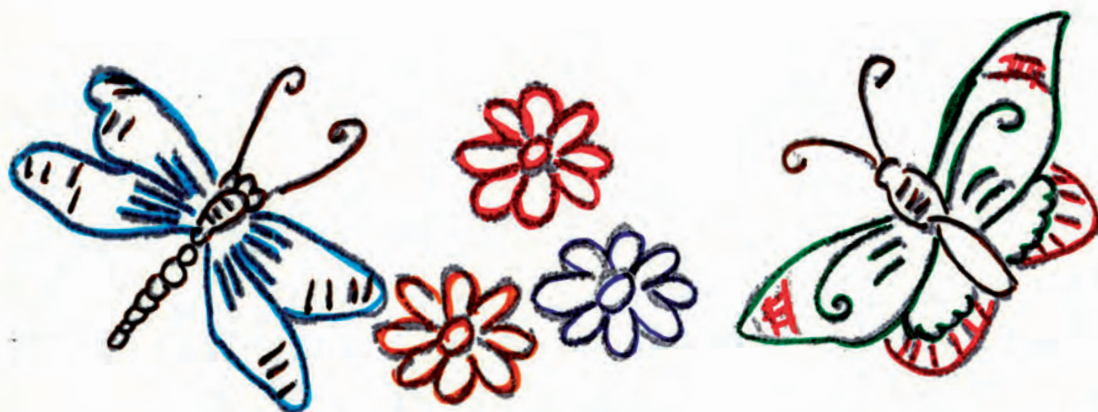
HUSTONTEN I BÄNKÅS

TACK.

FÖR VÄNLIG HÅGKOMST PÅ VÅR
GULDRÖLLOPSDAG, FÖR GÄVOR
BLOMMOR OCH TELEGRAM,
FRAMBÄRA VI VÅRT VARMA TACK

BRUDPARET

Bytes
Köpes
Säljes

Annons-sida

Bytes
Köpes
Säljes

LEDIGA PLATSER

En liten behändig gårdskari i den gyllene medelåldern, får omedelbart plats hos ett åldrigt par, på ett vackert beläget lantställe i trivsamt miljö. Förminner: Eget rum, mat och dryck i obegränsad mängd, samt varje julafton ett juklappspaket (njukt) Svar till, inga stämpelklockor.

Brunnsborrare får anställning. Svar till, Via-Bryggarna.

ÖNSKAS HYRA

En större herrgård, semesterhem, campingplats eller ett elvknästält, önskas hyra under en vecka i juli. Svar till, huvvill storfamilj.

ÖNSKAS KÖPA

Ett lexikon med dialektord önskas köpa. Svar till, Makar i Notala.

DORTTAPPAT

En fårekinnsfäll och en polyeterdyna, försvensn spårlost den 19 Juli från Hundtorpet på Alnön. Några badgäster vid Sänkåsviken säger sig ha observerat den där någon dag i slutet av Juli, då hade de även ett litet rart barnvagnstäcke i sällskap. Upplysningar kan lämnas till "Pureskogs Snabba Transporter".

TILL SALU

En oanvändbar elspis med tse plattor varav en s.k. snabbplatta, säljes på grund av utrymsbehov. Användbar till blombord, hyvelbänk eller annat trevligt. Ett parti trassliga fiskredskap säljes för annans räkning. Svar till "Trångbodd"

NEDELANDE

Det har kommit till Trollens Nyheter kännedom att en man från Nyköping varit på auktion och för dyra pengar inropat tvänne (2) sovsäckar fast han fått motta en väl använd sådan alldeles gratis från Hediksvall. Reslöseriet alltså!!

ENERGI-MEDDELANDE

I dessa energikrisens dagar är det nödvändigt att dra in på det mesta. Vi måste lära oss att skriva kortfattat för att minska på pappersåtgången. Ett bra sätt att lära sig skriva kort är att lära sig utnyttja alla våra förkortningar på ett riktigt sätt. Jag skall här nedan ge ett exempel. Nu om vintern är m.fl. gånger bättre att föredra framför hjul. Till våren när det blir slaskigt o.d. säger vi säkert att det var sttthemskt f.d. Då om våren är det viktigt att vi tänker på både t.o.m. ven vi tänker gå. När bonden då e.m. skall gå ut på fältet bör han tänka på att ta på stora stövlar, har han inga hemma bör han vänta t.v. hunnit inköpas. När bondmoran kom in m.m. gröt till kvällvarden s.k. bonden på drängen. Den som läst detta vet nu vad dvs. att skriva kort. Låt nu detta tjäna t.ex. för andra.

Nils H

God Jul
Godt Nytt År

Rimmat av Anna Kristinasson

Anders är en duktig dräng
tog i grupp-D-femkamp flest poäng

Brükte gjorde Bänkåsfären
när vi grötlunk gick i anären

Chockad blev alla från Åke till Lasse
när Sigge Stark delades ut i masse

Dart är kul men tji vi fick
ingen sådan tävling gick

Edström, Ralf, efter bollen kilar
Edström, Börje, lagar bilar

Fredrik grattade Mor och Far
för att en V.D. till son de har

GAIS nog allvenskan toppat
om de i målet Lasse stoppat

Hela gänget ställde opp
på Fem-kamp uti saalad tropp

Ivrig blev alla när maten serverades
det räckte åt alla och ej ransonerades

Jubileumsår i år det var
träff, Lasse, Mor och Far

Karlaviks IF hälsar oss
"Nästa sommar kommer ni igen förstås"

Lingonresa förutan bär
Metalaborna kan sänt där

Motionsbingo har blivit en fluga
även för Sture och hans fruga

Nyköpings gästbad vi vänta på
träffas där nästa år vi kanske få

INTE EN KO
FINNS KVAR

Det finns ett gammalt
talesätt som säger:
"Varje gång du byter
bo, mister du en ko".
Hurvida detta tale-
sätt har någon verk-
lighetsbaserad grund är
oklart. Men om det är
så, då är vi alldeles
säkra på en sak vid
det här laget.
Jerker algotsson har
inte en enda ko kvar!

Ett
Gott
Skraff

Förlänger
Livet

Oplaserad Eric i stormästerskapet
blev
det var ju han som frågorna skrev

Presenten en spisfläkt var
den äntligen monterats har

Qvinnan i Trollsykiens republik
är ej någon annan lik

Regnade som själva katten
det gjorde på träffen sista natten

Sorkarna på Stranna svävar i det
blå

Hjorthornsolja det fått att
sniffa på

Tumarna vi hålla nästa år
När Åke far i gustav Vasas spår

Utan stormästartitel blev Anna
Nils höll visst en tusenlapp i
"hanna"

Västgöta-Demokraten nu fått lägga
ner
när Jerker inte jobbar där mer

X-ing är ett ogräs stort
gröna blad med lång lång rot

Yngre blir väl ingen med åren
det spns väl på de gråa håren

Zällan man väl skada får
sådan stavhing som här rår

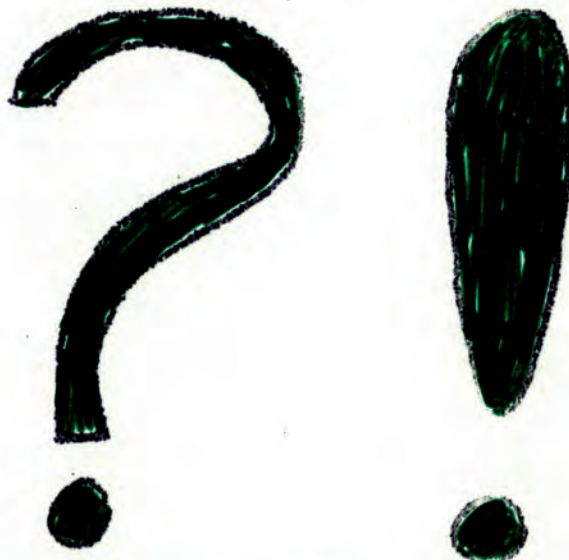
Åke han säljer läsk och dricka
Efter vatten får han till Stranna
sticka

Äldsten utav syskonen
fiskade på 50-dan i Bohuslän

Östlunds släkt jag önska får
en God jul och ett Gott Nytt År

Strax efter höstens val meddelade vår VD (c) att han till årets nummer av Trollens Nyheter gärna ville komma med en valkommentar. Redaktionen av Trollens Nyheter har därför väntat i det längsta med att låta tidningen gå i press. När vi inte hade hört något av honom den 15 dec. kunde vi inte vänta längre. Jag ringde då upp honom för att per telefon eventuellt få ett uttalande. Han meddelade då att hans uttalande låg klart men att det behövde justeras lite grann. Han var dock villig att göra det genast och sedan ringa upp mig för att ge mig det per telefon. Det dröjde fyra (4) timmar så ringde han. På grund av det omfattande materialet och den sena tidpunkten har jag blivit tvungen att låta trycka det utan redigering.

VAR 1973-ÅRS VAL EN
FRAMGÅNG FÖR CENTERN

Hur många kvadrater kan du se här nedan. Svaret kan lämnas till mig vid nästa sommars träff.

God
Jul
Jät alla
från alla

